

det kan sägas att det främst är kommunerna och deras skattebetalare, som den snedbelastade trafikapparaten angår, är det en fråga som rör även den statliga trafikpolitiken. Dels medverkar staten ekonomiskt till viktigare trafikbyggnadsobjekt i tätorterna, dels bör väl ett likartat trafikmönster eftersträvas för landets storstadsområden. Vad speciellt gäller stockholmsområdet har staten dessutom intressen som arbetsgivare för ca 80 000 anställda.

Staten har ansett sig ha ansvar för glesbygders trafikförsörjning. År 1968 tillsattes sålunda en särskild arbetsgrupp för modellplanering av kollektiv trafik i glesbygd. Men avigsidan av den moderna urbaniseringen är inte bara de uttunnade glesbygderna. Omvänt anmäler sig de bekymmersamma trängselproblemen i storstadsregionerna. Vi menar att det vore rimligt, om statsmakterna förfogade även över en arbetsgrupp för rationell planering av den urbaniserade trafiken. I det framtidsperspektiv, som vi här försökt antyda, blir det snart ofrånkomligt att studera hur trafikintensiteten skall kunna utjämnas vid ett för de kommunala trafikbolagen, för väg- och gatunätet och för trafikanterna gemensamt optimum och vilka åtgärder som sedan kan ifrågakomma för att balansera trafiken vid detta optimum.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes sålunda,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att den i motionen berörda frågan måtte utredas i lämpligt sammanhang.

Stockholm den 27 januari 1969

Helge Berglund (s)

Ulla Lindström (s)

Nr 867

Av herr **Brundin m. fl.**, om statistik för bedömning av levnadsnivån.

(Lika lydande med motion nr 990 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1969

Paul Brundin (m)

Sven Nyman (fp)

Thorsten Larsson (cp)